
Tarka Sangraha 1-8

तर्कसंग्रह अध्याय १ - ८

Document Information

Text title : tarkasangraha

File name : tarkasangraha.itx

Category : major_works

Location : doc_z_misc_major_works

Author : Annambhatta

Transliterated by : Ashish Chandra ashish_chandr70 at hotmail.com

Proofread by : Ashish Chandra ashish_chandr70 at hotmail.com

Description-comments : Stepping stone for understanding the Nyaya-Vaisheshika systems of logic.

Latest update : August 28, 2023

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 24, 2024

sanskritdocuments.org

अथ प्रथमोऽध्याय ।

निधाय ङृष्टि विश्वेशं विधाय गुरुवन्दनम् ।
बालानां सुभबोधाय क्रियते तर्कसंग्रह ॥ १ ॥

दीपिका

विश्वेश्वरं साम्बमूर्तिं प्रणिपत्य गिरां गुरुम् ।
टीकां शिशुछितां कुर्वे तर्कसंग्रहदीपिकाम् ॥
त्रिकीर्षितस्य ग्रन्थस्य निर्विघ्नपरिसमाप्त्यर्थं
शिष्टाचारानुमितश्रुतिबोधितकर्तव्यताङ्-छष्टदेवतानमस्कारात्मकं
मङ्गलं शिष्यशिक्षायै ग्रन्थतो निबद्धं त्रिकीर्षितं प्रतिजानीते ।

निधायेति । ननु मङ्गलस्य समाप्तिसाधनत्वं नास्ति । मङ्गले कृतेऽपि
किरणवल्यादौ समाप्त्यदर्शनात्, मङ्गलाभावेऽपि कादम्बर्यादौ
समाप्त्यदर्शनाच्च अन्वयव्यतिरेकाभ्यां व्यभियारादिति चेत् न ।
किरणवल्यादौ विघ्नबाहुल्यात्समाप्त्यभावः । कादम्बर्यादौ ग्रन्थाद्धडिरेव

मङ्गलं कृत्मतो न व्यभियारः । ननु मङ्गलस्य (ग्रन्थादौ)
कर्तव्यत्वे किं प्रमाणादिति चेत् न । शिष्टाचारानुमितश्रुतेरेव
प्रमाणात्वात् । तथा हि मङ्गलं
वेद-बोधितव्यताकमलौकिकाविगीतशिष्टाचारविषयत्वाद्दर्शादिवत् ।
भोजनादौ व्यभियार वारणाय अवलोकितेति । रात्रिश्राद्धादौ
व्यभियारवारणाय अविगीतेति । शिष्टपदं स्पष्टार्थम् । न
दुर्यान्निष्कलं कर्म एति जलताऽनादरेऽपि निषिद्धत्वात् । तदर्थन्ते
प्रतिपाद्यन्ते एति तर्काः द्रव्यादिपदार्थास्तेषां संग्रहः संक्षेपेण
स्वरूपकथनं क्रियत इत्यर्थः । कस्मै प्रयोजनायेत्यत आह ।
सुभबोधायेति । सुभेनानायासेन यो बोधः पदार्थज्ञानं तस्मा इत्यर्थः ।

ननु बहुषु तर्कग्रथेषु सत्सु किमर्थम्पूर्वोऽयं ग्रन्थः क्वियत
 धृत्यत आह । आलानामिति । तेषामतिविस्तृतत्वाद्दालानां भोधो न जायत
 धृत्यर्थः । अत्राद्यधाराण्युत्पूर्वाः न तु स्तनन्धयः । किं कृत्वा
 क्वियत धृत्यत आह । निधायेति । विश्वेशं जगन्नियन्तारम् । इति निधाय
 नितरां स्थापयित्वा सदा तद्धयानपरो भूत्वेत्यर्थः । गुणैर्वा
 विद्यागुणैर्वा, वन्दनं नभस्कारं, विधाय कृत्वेत्यर्थः ॥
 द्रव्यगुणैर्वाकर्मसामान्यविशेषसमवायाऽभावाः समपदार्थाः ॥ २ ॥

दीपिका

पदार्थान् विभजते । द्रव्येति । पदस्यार्थः पदार्थः धृति
 व्युत्पत्त्याभिधेयत्वं पदार्थसामान्यलक्षणम् (लभ्यते) । ननु
 विभागादेव समत्वे सिद्धे सम (पद) अत्रान्वयार्थमिति चेत्,
 न अधिकसंख्याव्यवच्छेदार्थकत्वात् । नन्वतिरिक्तः पदार्थः
 प्रमितो वा न वा । नाऽद्यः प्रमितस्य निषेधायोगात् । न द्वितीयः
 प्रतियोगिप्रमितिं विना निषेधानुपपत्तेरिति चेत्, न । पदार्थत्वं
 द्रव्यादिसामान्यतमत्वव्याप्यमिति व्यवच्छेदार्थकत्वात्
 (समग्रलक्षणम्) । ननु सामान्यतमत्वं समभिन्नभिन्नत्वमिति
 वक्तव्यम् । समभिन्नस्याप्रसिद्धया कथं सामान्यतमत्वव्याप्तिनिश्चय
 धृति चेत्, न । द्रव्यादिसामान्यतमत्वं नाम
 द्रव्यादिलक्षेणसमकालभाववत्त्वम् । अतो दोषविरहात् । अवेवमत्रोऽपि
 द्रव्यम् ॥

तत्र द्रव्याणी पृथिव्यग्नेर्वाय्वाकाशकालदिगात्ममनांसि नवैव ॥ ३ ॥

दीपिका

द्वयं (द्रव्याणि) विभजते । तत्रेति । तत्र द्रव्यादिमध्ये ।
 द्रव्याणि नवैवेत्यन्वयः । कानि तानि धृत्यत आह । पृथिवीति । ननु तमसो
 दशमद्रव्यस्य विद्यमानत्वात्कथं नवैव द्रव्याणीति । तथा हि । नीलं
 तमश्चलतीत्यभाषितप्रतीतिबलान्नीलरूपधातया क्विधाधारतया य
 तमसो द्रव्यत्वं तात् सिद्धम् । तत्र तमसो नाकाशादिपञ्चकेऽन्तर्भावः
 रूपवत्त्वात् । अत एव न वायौ, स्पर्शाभावात् सदागतिमत्त्वाभावाच्च ।
 नापि तेजसि, भास्वरूपभावात् उष्णस्पर्शाभावाच्च । नापि जले,
 शीतस्पर्शाभावात् नीलरूपवत्त्वाच्च । नापि पृथिव्यां, गन्धाभावात्

स्पर्शरहितत्वाच्च । तस्मात्तमो दशमद्रव्यमिति चेत्, न ।
तमसस्तेजोऽभावरूपत्वात् । तथा हि । तमो न
रूपिद्रव्यमालोकासलकृतयक्षुर्ग्राह्यत्वादालोकाभाववत् ।
रूपिद्रव्ययाक्षुषप्रमायामालोकस्य कारणात्वात् । तस्मात्
प्रौढप्रकाशकतेजस्सामान्याभावस्तमः, तत्र नीलं तमश्चलति षति
प्रत्ययो भ्रमः । अतो नव द्रव्याणीति सिद्धम् । द्रव्यत्वजातिमत्त्वं
गुणवत्त्वं वा द्रव्यसामान्यलक्षणम् । लक्ष्यैकदेशावृत्तित्वमव्याप्तिः ।
यथा गोः कपिलत्वम् । अलक्ष्ये लक्षणस्य वर्तनमविव्याप्तिः । यथा गोः
शङ्खित्वम् । लक्ष्यमात्रावृत्तित्वमसंभवः । यथा
गोरेकशङ्खत्वम् । अतद्वृषणत्रयरहितधर्मो लक्षणम् । स
अेवासाधारणधर्म इत्युच्यते ।
लक्ष्यतावच्छेदकसमनियतत्वमसाधारणत्वम् । व्यावर्तकस्यैव
लक्षणत्वे व्यावृत्तावभिद्येयत्वाद्यै चातिव्याप्तिरतस्तद्धारणाय
तद्भिन्नत्वं धर्मविशेषणं दैयम् । व्यवहारस्यापि लक्षणप्रयोजनत्वे
तत्र दैयम् । व्यावृत्तेरपि व्यवहारसाधनत्वात् । ननु गुणवत्त्वं न
द्रव्यलक्षणम्, आद्यक्षणवच्छिन्नघटे उत्पन्नविनिष्टघटे
आव्याप्तेरिति चेत्, न । गुणसामानाधिकरणसत्ताभिन्नजातिमत्त्वस्य
विवक्षितत्वात् । नन्वेवमपि अेकं रूपं रसात्पृथक् षति
व्यवहाराद्रूपादावतिव्याप्तिरिति चेत्, न । अेकार्थसमवायादेव
तादृशव्यवहारोपपत्तौ गुणे गुणानङ्गीकारात् ।
रूप-रस-गन्ध-स्पर्श-संख्या-परिमाण-पृथक्त्व-संयोग-विभाग-पर
अत्वा-ऽपरत्व-गुरुत्व-द्रवत्व-स्नेह-शब्द-बुद्धि-सुषु-दुःखेच्छा
द्वेष-प्रयत्न-धर्माधर्म-संस्काराः यतुर्विशतिर्गुणाः ॥ ४ ॥

दीपिका

गुणान्विभजते । रूपेति । द्रव्यकर्मभिन्नत्वे सति सामान्यवान् गुणः ।
गुणत्वजातिमान्वा । ननु लघुत्वकठिनत्वमृदुत्वादीनां विद्यमानत्वात्
कथं यतुर्विशतिर्गुणा षति चेत्, न । लघुत्वस्य
गुरुत्वाभावरूपत्वान्मृदुत्वकठिनत्वयोः अवयवसंयोगविशेषत्वात् ।
उत्क्षेपाणापक्षेपाणाकुञ्चनप्रसारणगमनानि पञ्च कर्माणि ॥ ५ ॥

दीपिका

कर्म विभजते । उत्क्षेपाणेति । संयोगभिन्नत्वे सति

संयोगासमवायिकारणं कर्म कर्मत्वजातिमद्वा । लभणादीनामपि गमने
अन्तर्भावान्न पञ्चत्वविरोधः ॥

परमपरं येति द्विविधं सामान्यम् ॥ ६ ॥

दीपिका

सामान्यं विभजते । परमिति । परमधिकदेशवृत्ति । अपरं
न्यूनदेशवृत्ति । सामान्यादियत्तुष्टये जातिर्नास्ति ॥

नित्यद्रव्यवृत्तयो विशेषास्त्वनन्ता एव ॥ ७ ॥

दीपिका

विशेषं विभजते । नित्येति । पृथिव्यादियत्तुष्टयपरमाणवः
आकाशादिपञ्चकं च नित्यद्रव्याणि ।

समवायस्त्वेक एव ॥ ८ ॥

दीपिका

समवायस्य भेदो नास्तीत्याह । समवायस्त्विति ।

अभावश्चतुर्विधः - प्रागभावः, प्रध्वंसाभावः,

अत्यन्ताभावः, अन्योन्याभावश्चेति ॥ ९ ॥

दीपिका

अभावं विभजते । प्रागभावेति ।

अथ द्वितीयोऽध्याय ।

तत्र गन्धवती पृथिवी । सा द्विविधा-नित्याऽनित्या च । नित्याः
परमाणुतृपाः । अनित्याः कार्यतृपाः । पुनस्त्रिविधाः शरीरेन्द्रिय विषयभेदात् ।
शरीरमस्मदादीनाम् । इन्द्रियं गन्धग्राहकं घ्राणम् । तस्य नासाग्रवर्ति ।
विषयो मृत्पाषाणादिः ॥ १ ॥

दीपिका

तत्रोद्देशकमानुसारात् प्रथमं पृथिव्या लक्षणमाह । तत्रेति । नाना

पदार्थसंकीर्तनमुद्देशः । उद्देशकमे च सरवत्रेच्छैवं नियामिका ।

ननु सुरभ्यसुरभ्यवयवाप्ये द्रव्ये परस्परविरोधेन

गन्धानुत्पादादव्याप्तिः । न च तत्र गन्धप्रतीत्यनुपपत्तिरिति वाच्यम् ।

अवयवगन्धस्यैव तत्र प्रतीतिसंभवेन शित्रगन्धानङ्गीकारात् किं

योत्पन्नविनष्टघटादावव्याप्तिरिति चेत् न ।

गन्धसमानाधिकरणद्रव्यत्वापरजातिमत्त्वस्य विवक्षितत्वात् । ननु

जलादावपि गन्धप्रतीतिरिति चेत् न । अन्यव्यतिरेकाभ्यां

पृथिवीगन्धस्यैव तत्र भानाङ्गीकारात् । ननु कालस्य सर्वाधारतया

सर्वेषां लक्षणानां कालेऽतिव्याप्तिरिति चेत् न ।

सर्वाधारताप्रयोजकभिन्नसंभन्धेन लक्षणत्वस्य विवक्षितत्वात् ।

पृथिवीं विभजते । सा द्विविधेति । नित्यत्वं ध्वंसाप्रतियोगित्वम् ।

अनित्यत्वं ध्वंसप्रतियोगित्वम् । प्रकाशान्तरेण विभजते । पुनरिति । आत्मनो

भोगायतनं शरीरम् । यदवच्छिन्नात्मनि भोगो जायते तद्भोगायतनम् ।

सुभङ्गुःप्रसाक्षात्कारो भोगः । शब्देतरोद्भूतविशेषगुणानामश्रयत्वे सति

ज्ञानकारणमनः संयोगामश्रयत्वमिन्द्रियत्वम् । शरीरेन्द्रियभिन्नो

विषयः । अत्र यं गन्धवच्छरीरं पार्थिवशरीरम्,

गन्धवद्विन्द्रियं पार्थिवेन्द्रियम्, गन्धवान् विषयः पार्थिवविषय

इति तत्त्वलक्षणां बोध्यम् । पार्थिवशरीरं दर्शयति । शरीरमिति ।

इन्द्रियं दर्शयति । इन्द्रियमिति । गन्धग्राहकमिति प्रयोजनम् । घ्राणमिति

संज्ञा । नासाग्रेत्याश्रयोक्तिः । अत्रेवमुत्तरत्र ज्ञेयम् । पार्थिवविषयं

दर्शयति । मृतपाषाणानीति ।

शीतस्पर्शवत्यः आपः । ता द्विविधाः नित्या अनित्याश्च । नित्याः

परमाणुरूपाः । अनित्याः कार्यरूपाः । पुनः त्रिविधाः

शरीरेन्द्रियविषयभेदात् । शरीरं वरुणलोके । इन्द्रियं रसग्राहकं

रसनं जिह्वाग्रवर्ति । विषयः सरित् समुद्रादिः ॥ २ ॥

दीपिका

अपां लक्षणमाह । शीतेति । उत्पन्नविनिष्टजलेऽव्याप्तिवारणाय

शीतस्पर्शसमानाधिकरणद्रव्यत्वापरजातिमत्त्वम् । “शीतं

शिलातलम्” इत्यादौ जलसंभन्धादेव शीतस्पर्शभानमिति

नातिव्याप्तिः । अन्यत्सर्वं पूर्वरीत्या व्याप्येयम् ॥

उष्णस्पर्शवत् तेजः । तस्य द्विविधं, नित्यमनित्यं च । नित्यं

परमाणुरूपम् । अनित्यं कार्यरूपम् । पुनः त्रिविधं

शरीरेन्द्रियविषयभेदात् । शरीरं आदित्यलोके प्रसिद्धम् । इन्द्रियं

रूपग्राहकं यक्षुः कृष्णताराग्रवर्ति । विषयः यतुर्विधः,

भौम-दिव्य-और्ध्व-आकरजभेदात् । भौमं वक्ष्यादिकम् । अभिन्धनं
दिव्यं विद्युदादि । भुक्तस्य परिणामहेतुरौर्ध्वम् । आकरजं सुवर्णादि ॥ ३ ॥

दीपिका

तेजसो लक्षणमाह । उष्णस्पर्शवदिति । 'उष्णं जलम्' इति
प्रतीतेस्तेजः संयोगानुविधायित्वात्रातिव्याप्तिः । विषयं विभजते ।
भौमेति । ननु 'सुवर्णं पार्थिवं' पीतत्वाद्भुक्त्वात् उरिद्रावत् इति
येत् न । अत्यन्तानलसंयोगे सति घृतादौ द्रव्यनाशदृशनेन,
जलमध्यस्थघृतादौ तत्राशादृशनेन य असति प्रतिबन्धके
पार्थिवद्रव्यनाशाग्निसंयोगयोः कार्यकारणभावधारणत्सुवर्णस्य
अत्यन्तानलसंयोगे सत्यनुच्छिद्यमानद्रवत्वाधिकरणत्वेन
पार्थिवत्वाऽनुपपत्तेः पीतद्रव्यद्रव्यनाशप्रतिबन्धकतया
द्रवद्रव्यान्तरसिद्धौ नैमित्तिकद्रवत्वाधिकरणतया जलत्वानुपपत्तेः
रूपवत्तया वाय्वादिव्यन्तर्भाववातेजसत्वसिद्धिः ।
तस्योष्णस्पर्शाभास्वरूपयोरुपपत्त्यस्य पार्थिवरूपस्पर्शाभ्यां
प्रतिबन्धाऽनुपलब्धिः । तस्मात् सुवर्णं तैजसमिति सिद्धम् ।
रूपरहितः स्पर्शवान् वायुः । स द्विविधः नित्यः अनित्यश्च । नित्यः
परमाणुरूपः । अनित्यः कार्यरूपः । पुनः त्रिविधः शरीरेन्द्रियविषय
भेदात् । शरीरं वायुलोकं । इन्द्रियं स्पर्शाग्राहकं त्वक् सर्वशरीरवर्ति ।
विषयो वृक्षादिकम्पनहेतुः । शरीरान्तःस्थायी वायुः प्राणः । स य
अेकोऽपि उपाधिभेदात् प्राणोपादानादिसंज्ञां लभते ॥ ४ ॥

दीपिका

वायुं लक्षयति । रूपरहितेति । आकाशादावतिव्याप्तिवारणाय स्पर्शवानिति ।
पृथिव्यादावतिव्याप्तिवारणाय रूपरहितेति । प्राणस्य कुत्रान्तर्भाव इत्यत
आह । शरीरेति । स येति । अेक अेवः प्राणः स्थानभेदात्प्राणोपादानादिसंज्ञैः
व्यवह्रियत इत्यर्थः । स्पर्शानुमेयो वायुः । तथा हि - योऽयं वायौ
वाति सति अनुष्णाशीतस्पर्श उपलभ्यते स ऋचिदाश्रितः
गुणत्वादूपवत् । न यास्य आश्रयः पृथिवी
उद्भूतस्पर्शवत्पार्थिवस्योद्भूतरूपत्वनिश्चयमात् । न जल तेजसि
अनुष्णाशीतस्पर्शवत्त्वात् । न विभुयतुष्टयम् सर्वत्रोपलब्धिप्रसङ्गात् ।
न मनः परमाणुस्पर्शस्थातीन्द्रियत्वात् । तस्माद्यः प्रतीयमानस्पर्शाश्रयः

સ વાયુઃ (એવ) । નનુ વાયુઃ પ્રત્યક્ષઃ પ્રત્યક્ષાશ્રયત્વાત્ ઘટવત્
 ઇતિ ચેત્ ન । ઉદ્ભૂતરૂપસ્યોપાધિત્વાત્ । “યત્ર દ્રવ્યત્વે સતિ
 બહિરિન્દ્રિયજન્યપ્રત્યક્ષત્વં, તત્ર ઉદ્ભૂતરૂપવત્ત્વમ્” ઇતિ
 સાધ્યવ્યાપકત્વમ્ । પક્ષે સાધનાવ્યાપકત્વમ્ । ન ચૈવં
 તમવારિસ્થતેજસોઽપિ અપ્રત્યક્ષત્વાપત્તિઃ ઇષ્ટત્વાત્ ।
 તસ્માદૂપરહિતત્વાદ્વાયુરપ્રત્યક્ષઃ । ઇદાનીં
 કાર્યરૂપપૃથિવ્યાદિચતુષ્ટયસ્યોત્પત્તિવિનાશક્રમઃ કથ્યતે । ઇશ્વરસ્ય
 ચિકીર્ષાવશાત્પરમાણુષુ ક્રિયા જાયતે । તતઃ પરમાણુદ્વયસંયોગે
 દ્વયણુકમુત્પદ્યતે । ત્રિભિરેવ દ્વયણુકૈસ્ત્રયણુકમુત્પદ્યતે । એવં
 ચતુરણુકાદિક્રમેણ મહતી પૃથિવીઃ, મહત્ય આપઃ, મહત્તેજઃ,
 મહાન્વાયુરુત્પદ્યતે । એવમુત્પન્નસ્ય કાર્યદ્રવ્યસ્ય સંજિહીર્ષાવશાત્
 ક્રિયા પરમાણુદ્વયવિભાગે દ્વયણુકનાશઃ । ઇત્યેવં પૃથિવ્યાદિનાશઃ ।
 અસમવાયિકારણાશાત્ દ્વયણુકનાશઃ । સમવાયિકારણાશાત્ ત્ર્યણુકનાશ ઇતિ
 સંપ્રદાયઃ સર્વત્રાસમવાયિકારણનાશાત્ દ્રવ્યનાશ ઇતિ નવીનાઃ । કિં પુનઃ
 પરમાણુસદ્ભાવે પ્રમાણમ્ । ઉચ્યતે – જાલસૂર્યમરીચિસ્થં સર્વતઃ
 સૂક્ષ્મતમં ચત્ દ્રવ્યં ઉપલભ્યતે તત્સાવયવં
 ચાક્ષુષદ્રવ્યત્વાદ્ઘટવત્ । ત્ર્યણુકાવયવોઽપિ સાવયવઃ
 મહદારમ્ભકત્વાત્કપાલવત્ । યો દ્વયણુકાવયવઃ સ પરમાણુઃ । સ ચ
 નિત્યં, તસ્યાપિ કાર્યત્વે અનવસ્થાપ્રસઙ્ગાત્ । સૃષ્ટિપ્રલયસદ્ભાવે
 “ઘાતા યથાપૂર્વમકલ્પયત્ ।” ઇતિ શ્રુતિરેવ પ્રમાણમ્ ।
 ‘સર્વકાર્યદ્રવ્યધ્વંસોઽવાન્તરપ્રલયઃ । સર્વભાવકાર્યધ્વંસો
 મહાપ્રલયઃ’ ઇતિ વિવેકઃ ।
 શબ્દગુણકમાકાશમ્ । તચ્ચૈકં નિત્યગ્ચ ॥ ૫ ॥

દીપિકા

આકાશં લક્ષયતિ । શબ્દગુણકમિતિ । નન્વાકાશમપિ
 પૃથિવ્યાદિવન્નાના, કિં નેત્યાહ । તચ્ચૈકમિતિ । ભેદે
 પ્રમાણાભાવાદિત્યર્થઃ । એકત્વાદેવ સર્વત્ર
 શબ્દોપલબ્ધેર્વિભુત્વમઙ્ગીકર્તવ્યમિત્યાહ વિભિવિતિ ।
 સર્વમૂર્તદ્રવ્યસંયોગિત્વં વિભુત્વં, મૂર્તત્વં
 પરિચ્છિન્નપરિમાણવત્ત્વં ક્રિયાવત્ત્વં વા । વિભુત્વાદેવ

आत्मवन्नित्यमित्याह । नित्यं चेति ।

अतीतादिव्यवहारहेतुः कालः । स चैको विभुर्नित्यश्च ॥ ६ ॥

दीपिका

कालं लक्षयति । अतीतेति । सर्वाधारः कालः सर्वकार्यनिमित्तकारणम् ।

प्राख्यादिव्यवहारहेतुर्दिक् । सा चैका विभ्वी नित्या य ॥ ७ ॥

दीपिका

दृशो लक्षणमाह । प्राचीति । दिगपि कार्यमात्रनिमित्तकारणम् ।

ज्ञानाधिकरणमात्मा । स द्विविधः परमात्मा ज्ञवात्मा य । तत्रेश्वरः
सर्वज्ञः परमात्मैक एव । ज्ञवात्मा प्रतिशरीरं भिन्नो विभुर्नित्यश्च ॥ ८ ॥

दीपिका

आत्मनो लक्षणमाह । ज्ञानेति । आत्मानं विभजते । स द्विविध एति ।
परमात्मनो लक्षणमाह । तत्रेति । नित्यज्ञानाधिकरणत्वमीश्वरत्वम् ।
न-वीश्वरसद्भावे किं प्रमाणम् । न तावत्प्रत्यक्षम् । तद्वि बाह्यामान्तरं
वा । नाद्यः अरुपिद्रव्यत्वात् । न द्वितीयः आत्मसुषुप्त्यादिव्यतिरिक्तत्वात् ।
नाप्यनुमानं लिङ्गाभावादिति चेत् न । अङ्कुरादिकं सकर्तृकं
कार्यत्वाद्भट्टवत् एत्यनुमानस्यैव प्रमाणत्वात् ।

उपादानगोचरापरोक्षज्ञानचिकीर्षाकृतिमत्त्वं कर्तृत्वम् । उपादानं
समवायिकारणम् । सकलपरमाण्वादिस्फूर्णमर्शित्वात्सर्वज्ञत्वम् । यः
सर्वज्ञः स सर्ववित् एत्यागमोऽपि तत्र प्रमाणम् । ज्ञवस्य लक्षणमाह ।
ज्ञव एति । सुभाधाश्रयत्वं ज्ञवलक्षणम् । ननु मनुष्योऽलं ब्राह्मणोऽलम्

एत्यादौ सर्वत्राहंप्रत्यये शरीरस्यैव विषयत्वाच्छरीरमेवात्मेति
चेत् न । शरीरस्यात्मवे करपादिनाशे शरीरनाशादात्मनोऽपि
नाशप्रसंगात् । नापीन्द्रियाणामात्मत्वम् , 'योऽलं घटमद्राक्षं
सोऽलमिदानीं स्पृशामि' एत्यनुसन्धानाभावात्प्रसङ्गात् ।
अन्यानुभूतेऽर्थे अन्यस्यानुसंधानायोगात् । तस्माद्देहेन्द्रियव्यतिरिक्तो ज्ञवः

सुषुप्त्यादिवैश्वानरात्प्रतिशरीरं भिन्नः । स य न परमाणुः ।
सर्वशरीरव्यापिसुषुप्ताद्यनुपलब्धिप्रसङ्गात् । न मध्यमपरिमाणवान् तथा
सति अनित्यत्वप्रसङ्गेन कृतानाकृताभ्यागमप्रसङ्गात् । तस्मान्नित्यो
विभुर्ज्ञवः ॥

सुभाधुपलब्धिसाधनमिन्द्रियं मनः । तस्य प्रत्यात्मनियतत्वादनन्तं
परमाणुरूपं नित्यं च ॥ ८ ॥

दीपिका

मनसो लक्षणमाह । सुप्तेति । स्पर्शरहितत्वे सति क्रियावत्त्वं मनसो
लक्षणम् । तद्भिन्नजते । तस्येति । ऐकैकस्यात्मन ऐकैकं मन
इत्यात्मनामनेकत्वान् मनसोऽप्यनेकत्वमित्यर्थः । परमाणुरूपमिति ।
मध्यमपरिमाणवत्त्वे अनित्यत्वप्रसङ्गादित्यर्थः । ननु मनो विबु
स्पर्शरहितत्वे सति द्रव्यत्वादाकाशादिवदिति चेत् न । मनसो विबुत्वे
आत्ममनः संयोगस्याऽसमवायिकारणस्याभावाज्ज्ञानानुत्पत्तिप्रसङ्गः । न
च विबुद्धयसंयोगोऽस्त्विति वाच्यम् । तत्संयोगस्य नित्यत्वेन
सुषुम्भभावप्रसङ्गात्, पुरीतद्रव्यतिरिक्तस्थले आत्ममनः
संयोगस्य सर्वदा विद्यमानत्वात् । अणुत्वे तु यदा मनः पुरीतत् प्रविंशति
तदा सुषुप्तिः यदा निस्सरति तदा ज्ञानोत्पत्तिरित्यणुत्वसिद्धिः ।

अथ तृतीयोऽध्याय ।

यक्षुर्मात्रग्राह्यो गुणो रूपम् । तस्य
शुक्लनीलपीतरक्तहरितकपिशचित्र भेदात्समविधम् ।
पृथिवीजलतेजोवृत्ति । तत्र पृथिव्यां समविधम् । अभावस्वरशुक्लं
जले । भावस्वरशुक्लं तेजसि ॥ १ ॥

दीपिका

रूपं लक्षयति । यक्षुरिति । संख्यादावतिव्याप्तिवारणाय मात्रपदम् ।
रूपत्वेऽतिव्याप्तिवारणाय गुणपदम् । नन्वव्याप्यवृत्तिनीलादिसमुदाय ओव
चित्ररूपमिति चेत् न । रूपस्य व्याप्यवृत्तित्वनियमात् । ननु चित्रपटे
अवयवरूपस्यैव प्रतीतिरिति चेत् न । रूपरहितत्वेन
पटस्याप्रत्यक्षत्वप्रसङ्गात् । न च रूपवत्समवेतत्वं
प्रत्यक्षत्वप्रयोजकं गौरवात् । तस्मात्पटस्य
प्रत्यक्षत्वान्यथानुपपत्त्या चित्ररूपसिद्धिः । रूपस्याश्रयमाह ।
पृथिवीति । आश्रयं विभज्य दर्शयति । तत्रेति ।
रसनग्राह्यो गुणो रसः । स च मधुराम्ललवणकतुक्षायतिक्तभेदात्
षड्विधः । पृथिवीजलवृत्तिः । तत्र पृथिव्यां षड्विधः । जले

मधुर अेव ॥ २ ॥

दीपिका

रसं लक्षयति । रसनेति । रसत्वेऽतिव्याप्तिवारणाय गुणपदम् ।
रसस्याश्रयमाह । पृथिवीति । आश्रयं विभज्य दर्शयति । तत्रेति ।
घ्राणाग्राह्यो गुणो गन्धः । स द्विविधः सुरभिरसुरभिश्च ।
पृथिवीमात्रप्रित्तिः ॥ ३ ॥

दीपिका

गन्धं लक्षयति । घ्राणेति । गन्धत्वेऽतिव्याप्तिवारणाय गुणपदम् ।
त्वग्निन्द्रियमात्रग्राह्यो गुणः स्पर्शः । स च त्रिविधः
शीतोष्णानुष्णाशीतभेदात् । पृथिव्यभेज्जोवायुवृत्तिः । तत्र शीतो जले ।
उष्णस्तेजसि । अनुष्णाशीतः पृथिवीवायव्योः ॥ ४ ॥

दीपिका

स्पर्शं लक्षयति । त्वगिति । स्पर्शत्वेऽतिव्याप्तिवारणाय गुणपदम् ।
संयोगादावतिव्याप्तिवारणाय मात्रपदम् ।
रूपाद्व्यतुष्टयं पृथिव्यां पाकजमनित्यं च । अन्यत्र अपाकजं
नित्यमनित्यम् च । नित्यगतं नित्यम् अनित्यगतमनित्यम् ॥ ५ ॥

दीपिका

पाकजमिति । पाकस्तेजः संयोगः । तेन पूर्वरूपं नश्यति
रूपान्तरमुत्पद्यत इत्यर्थः । तत्र परमाणुष्वेव पाको न द्वयणुकादौ ।
आमनिक्षिप्ते घटे परमाणुषु रूपान्तरोत्पत्तौ श्यामघटनाशे
पुनर्द्वयणुकादिकभेदे रक्तघटोत्पत्तिः । तत्र परमाणवः
समवायिकारणम् । तेजः संयोगोऽसमवायिकारणम् । अदृष्टादिकं
निमित्तकारणम् । द्वयणुकादिरूपे कारणरूपसमवायिकारणमिति पीलुपाकवादिनो
वैशेषिकाः । पूर्वघटस्य नाशं विनैव अवयविनि अवयवेषु च
परमाणुपर्यन्तेषु युगपद्रूपान्तरोत्पत्तिरिति पिठरपाकवादिनो नैयायिकाः ।
अत अेव पार्थिवपरमाणुरूपादिकमनित्यमनित्यर्थः । अन्यत्र
जलादावित्यर्थः । नित्यगतमिति । परमाणुगतमित्यर्थः । अनित्यगतमिति ।
द्वयणुकादिगतमित्यर्थः । रूपाद्व्यतुष्टयम् उद्भूतं प्रत्यक्षम् ।
अनुद्भूतमप्रत्यक्षम् । उद्भूतत्वं प्रत्यक्षत्वप्रयोजको धर्मः ।
तदभावाद्नुद्भूतत्वम् ।

ऐकत्वादिव्यवहारहेतुः संप्र्या । सा नवद्रव्यवृत्तिः
 ऐकत्वाद्विपरार्धपर्यन्ता । ऐकत्वं नित्यमनित्यं य । नित्यगतं नित्यम् ।
 अनित्यगतमनित्यम् । द्वित्वादिकं तु सर्वत्रानित्यमेव ॥ ६ ॥

दीपिका

संप्र्या लक्षयति । ऐकेति ।

मानव्यवहारासाधारणकारणं परिमाणम् । नवद्रव्यवृत्तिः । तच्च्युर्विधम् ।
 अणु मलत् दीर्घं दृग्भस्वं येति ॥ ७ ॥

दीपिका

परिमाणं लक्षयति । मानेति । परिमाणं विभजते । तच्च्येति । भावप्रधानो
 निर्देशः । अणुत्वं, मलत्वं, दीर्घत्वं, दृग्भस्वं येत्यर्थः ।

पृथग्व्यवहारासाधारणकारणं पृथक्त्वम् । सर्वद्रव्यवृत्तिः ॥ ८ ॥

दीपिका

संयुक्तव्यवहारहेतुः संयोगः । सर्वद्रव्यवृत्तिः ॥ ९ ॥

दीपिका

संयोगं लक्षयति । संयुक्तेति । षमौ संयुक्तौ षति
 व्यवहारहेतुरित्यर्थः । संप्र्यादिलक्षणो सर्वत्र
 द्विकलादावतिव्यसिवारणाय असाधारणोति विशेषणीयम् । संयोगो द्विविधः
 कर्मजः संयोगश्चेति । आद्यो उस्तच्छ्रियया उस्तपुस्तकसंयोगः । द्वितीयो
 उस्तपुस्तकसंयोगात्कायपुस्तकसंयोगः । अव्याप्यवृत्तिः संयोगः ।
 स्वात्यन्ताभावसमानाधिकरणत्वमव्याप्यवृत्तित्वम् ।
 संयोगनाशको गुणो विभागः । सर्वद्रव्यवृत्तिः ॥ १० ॥

दीपिका

विभागं लक्षयति । संयोगेति । कलादावतिव्यसिवारणाय गुणो षति ।
 उपादावतिव्यसिवारणाय संयोगनाशक षति । विभागोऽपि द्विविधः कर्मजो
 विभागश्चेति । आद्यो उस्तपुस्तकविभागः । द्वितीयो
 उस्तपुस्तकविभागात्कायपुस्तकविभागः ।

परापरव्यवहारासाधारणकारणो परत्वापरत्वे । पृथिव्यादियतुष्टय
 मनोवृत्तिनी । ते द्विविधे द्विकृते कालकृते य । दूरस्थे द्विकृतं

परत्वम् । समीपस्थे दिकृतमपरत्वम् । ज्येष्ठे कालकृतं परत्वम् ।
कनिष्ठे कालकृतमपरत्वम् ॥ ११ ॥

दीपिका

परत्वापरत्वयोर्लक्षणमाह । परापरेति । परव्यवहारासाधारणकारणं
परत्वम् । अपरव्यवहारासाधारणकारणमपरत्वम् इत्यर्थः । ते विभजते ।
ते द्विविधे इति । दिकृतयोर्दुष्टाह्वरणमाह । दूरस्थ इति । कालकृते
उदाहरति । ज्येष्ठ इति ।

आधपतनासमवायिकारणं गुणत्वम् । पृथिवीजलवृत्ति ॥ १२ ॥

दीपिका

गुणत्वं लक्षयति । आधेति । द्वितीयाधिपतनस्य
वेगासमवायिकारणत्वद्वेगेऽतिव्याप्तिवारणाय आधेति ।

आधस्थन्नासमवायिकारणं द्रवत्वम् । पृथिव्यभेजोवृत्ति । तद्विविधं
सांसिद्धिकं नैमित्तिकं च । सांसिद्धिकं जले । नैमित्तिकं
पृथिवीतेजसोः । पृथिव्यां घृतादावग्नि संयोगजं द्रवत्वम् । तेजसि
सुवर्णादौ ॥ १३ ॥

दीपिका

द्रवत्वं लक्षयति । आधेति । स्थन्दनं प्रस्रवणम् । तेजःसंयोगजं
नैमित्तिकम् । तद्भिन्नं सांसिद्धिकम् । पृथिव्यां नैमित्तिकमुदाहरति ।
घृतादाविति । तेजसि तदाह । सुवर्णादाविति ।

यूर्णादिपिण्डाभावेतुर्गुणः स्नेहः । जलमात्रवृत्तिः ॥ १४ ॥

दीपिका

स्नेहं लक्षयति । यूर्णेति । कालादावतिव्याप्तिवारणाय गुणपदम् ।
रूपादावतिव्याप्तिवारणाय पिण्डाभावेति ।

श्रोत्रग्राह्यो गुणः शब्दः, आकाशमात्रवृत्तिः । स द्विविधः,
ध्वन्यात्मकः वर्णात्मकश्च । तत्र ध्वन्यात्मकः भेर्यादौ । वर्णात्मकः
संस्कृतभाषादिरूपः ॥ १५ ॥

शब्दं लक्षयति । श्रोत्रेति । शब्दत्वेऽतिव्याप्तिवारणाय गुणपदम् ।
रूपादावतिव्याप्तिवारणाय श्रोत्रेति । शब्दास्त्रिविधः संयोगजः,
विभाजः, शब्दश्चेति । तत्र आधो भेरीदण्डसंयोगजन्यः ।

દ્વિતીયો વંશે પાટયમાને દળદ્વયવિભાગજન્યશ્ચટાશબ્દઃ ।
ભેર્યાદિદેશમારભ્ય શ્રોત્રદેશપર્યન્તં દ્વિતીયાદિશબ્દાઃ શબ્દજાઃ ।

સર્વવ્યવહારહેતુર્ગુણો બુદ્ધિર્જ્ઞાનમ્ । સા દ્વિવિધા સ્મૃતિરનુભવશ્ચ ॥ ૧૬ ॥

દીપિકા

બુદ્ધેર્લક્ષણમાહ । સર્વવ્યવહારેતિ । કાલાદાવતિવ્યાપિવારણાય ગુણ ઇતિ ।
રૂપાદાવતિવ્યાપિવારણાય સર્વવ્યવહાર ઇતિ । જાનામીત્યનુવ્યવસાયગમ્યં
જ્ઞાનમેવ લક્ષણમિતિ ભાવઃ । બુદ્ધિં વિભજતે । સેતિ ।

સંસ્કારમાત્રજન્યં જ્ઞાનં સ્મૃતિઃ ॥ ૧૭ ॥

દીપિકા

સ્મૃતેર્લક્ષણમાઃ । સંસ્કારેતિ । ભાવનાખ્યઃ સંસ્કારઃ ।
સંસ્કારધ્વંસેડતિવ્યાપિવારણાય જ્ઞાનમિતિ ।
ઘટાદિપ્રત્યક્ષેડતિવ્યાપિવારણાય સંસ્કારજન્યમિતિ । પ્રત્યભિજ્ઞાયામ્
અતિવ્યાપિવારણાય માત્રપદમ્ ।

તદ્ભિન્નં જ્ઞાનમનુભવઃ । સ દ્વિવિધઃ, યથાર્થોડયથાર્થશ્ચ ॥ ૧૮ ॥

દીપિકા

અનુભવં લક્ષયતિ । તદ્ભિન્નમિતિ । સ્મૃતિભિન્નં જ્ઞાનમનુભવ
ઇત્યર્થઃ । અનુભવં વિભજતે । સ દ્વિવિધ ઇતિ ।

તદ્ભતિ તત્પ્રકારકોડનુભવો યથાર્થઃ । યથા રજતે ઇદં રજતમિતિ
જ્ઞાનમ્ । સૈવ પ્રમેત્યુચ્યતે ॥ ૧૯ ॥

દીપિકા

યથાર્થાનુભવસ્ય લક્ષણમાહ । તદ્ભતિતિ । નનુ ઘટે ઘટત્વમ્ ઇતિ
પ્રમાયામવ્યાપિઃ, ઘટત્વે ઘટાભાવાદિતિ ચેત્ ન, યત્ર
યત્સંબન્ધોડસ્તિ તત્ર તત્સંબન્ધાનુભવઃ ઇત્યર્થાદ્ધટત્વે
ઘટસંબન્ધોડસ્તીતિ નાવ્યાપિઃ । સૈવેતિ । યથાર્થાનુભવ એવ શાસ્ત્રે
પ્રમેત્યુચ્યત ઇત્યર્થઃ ।

તદભાવવતિ તત્પ્રકારકોડનુભવોડયથાર્થઃ । યથા
શુક્ત્તાવિદંરજતમિતિ જ્ઞાનમ્ । સૈવ અપ્રમા ઇત્યુચ્યતે ॥ ૨૦ ॥

દીપિકા

અયથાર્થાનુભવં લક્ષયતિ । તદભાવવતીતિ । નન્વિદં સંયોગીતિ

प्रमायामतिव्याप्तिरिति चेत् न । यदवच्छेदेन
यत्संभन्धाभावस्तदवच्छेदेन तत्संभन्धज्ञानस्य विविक्षितत्वात् ।
संयोगाभावावच्छेदेन संयोगज्ञानस्य भ्रमत्वात्संयोगावच्छेदेन
संयोगसंभन्धस्य सत्त्वान्नातिव्याप्तिः ।
यथार्थानुभवः यतुर्विधः प्रत्यक्षानुमित्युपमितिशब्दाभेदात् ॥ २१ ॥

दीपिका

यथार्थानुभवं विभजते । यथार्थेति ।
तत् करणमपि यतुर्विधं प्रत्यक्षानुमानोपशब्द भेदात् ॥ २२ ॥

दीपिका

प्रसङ्गात्प्रमाकरणं विभजते । तत्करणमपीति । प्रमाकरणमित्यर्थः ।
प्रमाकरणं प्रमाणमिति प्रमाणसामान्यलक्षणम् ।
असाधारणं कारणं कारणम् ॥ २३ ॥

दीपिका

करणलक्षणमाह । असाधारणेति । द्विकलादावतिव्याप्तिवारणाय असाधारणेति ।
कार्यनियतपूर्ववृत्ति कारणम् ॥ २४ ॥

दीपिका

कारणलक्षणमाह । कार्येति । पूर्ववृत्ति कारणमित्युक्ते
रासभादावतिव्याप्तिः स्यादतो नियतेति । तावन्मात्रे कृते
कार्येऽतिव्याप्तिरतः पूर्ववृत्तीति । ननु तन्तुगुणमपि पटं प्रति कारणं
स्यादति चेत् न, अनन्यथासिद्धत्वे सतीति विशेषणात् ।
अनन्यथासिद्धत्वमन्यथासिद्धिरहितत्वम् । अन्यथासिद्धिः त्रिविधा -
येन सद्धैव यस्य यं प्रति पूर्ववृत्तित्वमवगम्यते तं प्रति तेन
तदन्यथासिद्धम् । यथा तन्तुनां तन्तुगुणं तन्तुत्वं य पटं प्रति । तं
प्रति तदन्यथासिद्धम् । यथा शब्दं प्रति पूर्ववृत्तित्वे ज्ञात एव
पटं प्रत्याकाशस्य । अन्यत्र डूमनियतपूर्ववृत्तिर्न एव कार्यसंभवे
तत्सदभूतमन्यथासिद्धम् । यथा पाकस्थले गन्धं प्रति
गुणप्रागभावात् । एवञ्च अनन्यथासिद्धनियतपूर्ववृत्तित्वं
कारणत्वम् ।

कार्यं प्रागभावाप्रतियोगि ॥ २५ ॥

दीपिका

कार्यलक्षणमाह । कार्यमिति ।

कारणं त्रिविधम् - समवाय्यसमवायिनिमित्तभेदात् ॥ २६ ॥

यत् समवेतं कार्यं उत्पद्यते तत् समवायिकारणम् ।

यथा तंतवः पटस्य, पटश्च स्वगतरूपपादः ॥ २७ ॥

दीपिका

कारणं विभजते । कारणमिति । समवायिकारणस्य लक्षणमाह —

यत्समवेतमिति । यस्मिन् समवेतमित्यर्थः । असमवायिकारणं लक्षयति

— कार्येणेति । कार्येणेत्येतद्गुणोदरति — तन्तुसंयोग इति ।

कार्येण कारणेन वा सद्येकस्मिन्नर्थे समवेतत्वे सति यत्कारणं

तदसमवायिकारणम् ।

यथा तंतुसंयोगः पटस्य, तन्तुरूपं पटरूपस्य ॥ २८ ॥

दीपिका

कार्येण पटेन सद्येकस्मिंस्तन्तौ समवेतत्वात्तन्तुसंयोगः

पटस्यासमवायिकारणमित्यर्थः । कारणेनेत्येतद्गुणोदरति —

तन्तुरूपमिति । कारणेन पटेन सद्येकस्मिंस्तन्तौ समवेतत्वात् ।

तद्गुणयन्निर्णयकारणं निमित्तकारणम् ।

यथा तुरीयेमादिकं पटस्य ॥ २९ ॥

दीपिका

तन्तुरूपं पटरूपस्यासमवायिकारणमित्यर्थः । निमित्तकारणं लक्षयति

— तद्गुणयेति । समवाय्यसमवायिभिन्नकारणं निमित्तकारणमित्यर्थः ।

तदेतन्निर्णयकारणमध्ये यदसाधारणं कारणं तदेव कारणम् ॥ ३० ॥

दीपिका

करणलक्षणामुपसंहरति — तदेतदिति ।

अथ चतुर्थोऽध्यायः ।

तत्र प्रत्यक्षज्ञानकरणं प्रत्यक्षम् ॥ ३१ ॥

दीपिका

प्रत्यक्षलक्षणमाह — तत्रेति । प्रमाणाद्यतुष्टयमध्ये
 इत्यर्थः ।

इन्द्रियार्थसन्निकर्षजन्यं ज्ञानं प्रत्यक्षम् । तद्विविधं निर्विकल्पकं
 सविकल्पकं चेति । तत्र निष्कारकं ज्ञानं निर्विकल्पकं यथेदं
 किञ्चित् । सप्रकारकं ज्ञानं सविकल्पकं यथा उक्तोऽयं,
 ब्राह्मणोऽयं, श्यामोऽयं, पायकोऽयमिति ॥ ३२ ॥

दीपिका

प्रत्यक्षज्ञानस्य लक्षणमाह —— इन्द्रियेति । इन्द्रियं
 यक्षुरादिकम्, अर्थो घटादिः, तयोः सन्निकर्षः संयोगादिः,
 तज्जन्यं ज्ञानमित्यर्थः । तद्विभजते तद्विविधमिति । निर्विकल्पस्य
 लक्षणमाह —— निष्कारकमिति ।

विशेषाविशेष्यसंबन्धानवगाढि ज्ञानमित्यर्थः । ननु निर्विकल्पके
 किं प्रामाण्यमिति चेत् न, गौरिति विशिष्टज्ञानं
 विशेषज्ञानजन्यं, विशिष्टज्ञानत्वात्, दण्डीति ज्ञानवत्
 इत्यनुमानस्य प्रमाणात्वात् । विशेषज्ञानस्यापि
 सविकल्पकत्वेऽनवस्थाप्रसङ्गान्निर्विकल्पकसिद्धिः । सविकल्पकं
 लक्षयति । सप्रकारकमिति । नामज्जात्यादिविशेष्यविशेषासंबन्धानवगाढि
 ज्ञानमित्यर्थः । सविकल्पकमुदाहरति । यथेति ।

प्रत्यक्षज्ञानहेतुरिन्द्रियार्थसन्निकर्षः षड्विधः । सन्योगः,
 संयुक्तसमवायः, संयुक्तसमवेतसमवायः, समवायः,
 समवेतसमवायः, विशेषाविशेष्यभावश्चेति ॥ ३३ ॥

दीपिका

इन्द्रियार्थसन्निकर्षं विभजते । प्रत्यक्षेति ।

यक्षुषा घटप्रत्यक्षजनने संयोगः सन्निकर्षः ॥ ३४ ॥

दीपिका

संयोगसन्निकर्षमुदाहरति । यक्षुषेति । द्रव्यप्रत्यक्षे सर्वत्र
 संयोगः सन्निकर्षः । आत्मा मनसा संयुज्यते, मन इन्द्रियेण,
 इन्द्रियमर्थेन, ततः प्रत्यक्षज्ञानमुत्पद्यते इत्यर्थः ।

घटरूपप्रत्यक्षजनने संयुक्त समवायः सन्निकर्षः ।

यक्षुः संयुक्ते घटे रूपस्य समवायात् ॥ ३५ ॥

दीपिका

संयुक्तसमवायमुदाहरति । घटउपेति । तत्र युक्तिमाह । यक्षुःसंयुक्त
 षति ।

रूपत्वसामान्यप्रत्यक्षे संयुक्तसमवेतसमवायः सन्निकर्षः ।
 यक्षुः संयुक्ते घटे रूपं समवेतं, तत्र रूपत्वस्य समवायात् ॥ ३६ ॥

दीपिका

संयुक्तसमवेतसमवायमुदाहरति । रूपत्वेति ।

श्रोत्रेण शब्दसाक्षात्कारे समवायः सन्निकर्षः कर्णविवरवर्त्याकाशस्य
 श्रोत्रत्वात् शब्दस्याकाशगुणत्वात् गुणगुणिनोश्च समवायात् ॥ ३७ ॥

दीपिका

समवायमुदाहरति । श्रोत्रेणेति । तदुपपाद्यति । कर्णेति । ननु
 दूरस्थशब्दस्य कथं श्रोत्रसम्बन्ध इति चेत् न,
 वीथीतरङ्गन्यायेन वा शब्दान्तरोत्पत्तिक्रमेण श्रोत्रदेशे जातस्य
 श्रोत्रेण संबन्धात्प्रत्यक्षसंबन्धः ।

शब्दत्वसाक्षात्कारे समवेतसमवायः सन्निकर्षः श्रोत्रसमवेते शब्दे
 शब्दत्वस्य समवायात् ॥ ३८ ॥

दीपिका

समवेतसमवायमुदाहरति । शब्दत्वेति ।

अभावप्रत्यक्षे विशेषणविशेष्यभावः सन्निकर्षः,
 घटाभाववद्भूतलमित्यत्र यक्षुः संयुक्ते भूतले घटाभावस्य
 विशेषणत्वात् ॥ ३९ ॥

दीपिका

विशेषणविशेष्यभावमुदाहरति । अभावेति । तदुपपाद्यति ।
 घटाभाववदिति । भूतले घटो नास्तीत्यत्र अभावस्य विशेष्यत्वं
 द्रष्टव्यम् । अत्रेतेन अनुपलब्धेः प्रमाणान्तरत्वं निरस्तम् । यद्यत्र
 घटोऽभविष्यत्तर्हि भूतलमिवाद्द्रक्ष्यत, दर्शनाभावान्नास्तीति
 तर्कितप्रतियोगिसत्वविरोध्यनुपलब्धिसङ्कृतेन्द्रियेणैव
 अभावज्ञानोत्पत्तौ अनुपलब्धेः प्रमाणान्तरत्वासंभवात् ।

अधिकरणाज्ञानार्थमपेक्षणीयेन्द्रियस्यैव करणत्वोपपत्तावनुपलब्धेः
करणत्वयोगात् । विशेषणविशेष्यभावो विशेषणविशेष्यस्वरूपमेव,
नातिरिक्तः संबन्धः । प्रत्यक्षज्ञानमुपसंहरस्तस्य करणमाह ।
अेवमिति ।

अेवं सन्निकर्षट्कजन्यं ज्ञानं प्रत्यक्षां, तत्करणमिन्द्रियम्,
तस्मादिन्द्रियं प्रत्यक्षप्रमाणमिति सिद्धम् ॥ ४० ॥

दीपिका

असाधारणकारणत्वादिन्द्रियं प्रत्यक्षज्ञानकरणमित्यर्थः ।
प्रत्यक्षप्रमाणमुपसंहरति ।

अथ पंचमोऽध्याय ।

अनुमितिकरणमनुमानम् ॥ १ ॥

दीपिका

अनुमानं लक्षयति — अनुमितिकरणमिति ।

परामर्शजन्यं ज्ञानमनुमितिः ॥ २ ॥

दीपिका

अनुमितिं लक्षयति — परामर्शेति । ननु
संशयोत्तरप्रत्यक्षेऽतिव्याप्तिः स्थाणुपुरुषसंशयानन्तरं
पुरुषत्वव्याप्यकरादिमानयम् इति परामर्शे सति पुरुष अेव इति
प्रत्यक्षजननात् । न य तत्रानुमितिरैवेति वाच्यम् । पुरुषं साक्षात्करोमि
इत्यनुव्यवसायविरोधादिति येत् न,
पक्षतासलङ्घ्यपरामर्शजन्यत्वस्य विविक्षित्वात् ।
सिषाधयिषाविरलविशिष्टसिद्धयभावः पक्षता ।
साध्यसिद्धिरनुमितिप्रतिबन्धिका । सिद्धिसत्त्वेऽपि अनुमितियुयाम्
इतीच्छायामनुमितिदर्शनात् । सिषाधयिषोत्तेजिका ।
तत्त्वोत्तेजकाभावविशिष्टमण्यभावस्य
दाडकारणत्ववत्सिषाधयिषाविरलविशिष्टसिद्धयभावस्याप्यनुमितिकारणत्वम् ।
व्याप्तिविशिष्टपक्षधर्मताज्ञानं परामर्शः । यथा
वह्निव्याध्यधूमवानयं पर्वत इति ज्ञानं परामर्शः । तज्जन्यं पर्वतो

वह्निमानिति ज्ञानमनुमितिः ॥ ३ ॥

दीपिका

परामर्शं लक्षयति — व्याप्तीति । व्याप्तिविषयकं
यत्पक्षधर्मताज्ञानं स परामर्शं इत्यर्थः । परामर्शमभिनीय
दर्शयति — यथेति । अनुमितिमभिनीय दर्शयति —
तज्जन्यमिति । परामर्शजन्यमित्यर्थः । व्याप्तिलक्षणमाह —
यत्रेति ।

यत्र यत्र धूमस्तत्र तत्राग्निरिति साड्यर्थनियमो व्याप्तिः ॥ ४ ॥

दीपिका

यत्र धूमस्तत्राग्निः इति व्याप्तेरभिनयः । साड्यर्थनियमः इति लक्षणम् ।
साड्यर्थं सामानाधिकरण्यं, तस्य नियमः ।
उत्तुसमानाधिकरणात्यन्ताभावाप्रतियोगिसाध्यसामानाधिकरण्यं
व्यापामिरित्यर्थः ।

व्याप्यस्य पर्वताद्विवृत्तित्वं पक्षधर्मता ॥ ५ ॥

दीपिका

पक्षधर्मताऽपमाह — व्याप्यस्येति ।

अनुमानं द्विविधं - स्वार्थं परार्थं च ॥ ६ ॥

तत्र स्वार्थं स्वानुमितिउत्तुः, तथाहि, स्वयमेव भूयोदर्शनेन
यत्र यत्र धूमस्तत्र तत्राग्निरिति मलानसादौ व्याप्तिं गृहीत्वा
पर्वतसमीपं गतः, तद्गते यात्रौ सन्दिहानः पर्वते धूमं पश्यन्
व्याप्तिं स्मरति यत्र यत्र धूमस्तत्र तत्राग्निः इति । तदन्तरं
वह्निव्याप्यधूमवानयं पर्वत इति ज्ञानमुत्पद्यते, अयमेव
लिङ्गपरामर्शं इत्युच्यते । तस्मात् पर्वतो वह्निमानिति ज्ञानमनुमितिः
उत्पद्यते । तदेतत् स्वार्थानुमानम् ॥ ७ ॥

दीपिका

अनुमानं विभज्यते — अनुमानमिति । स्वार्थानुमानं दर्शयति
स्वयमेवेति । ननु पार्थिवत्वलोडलेप्यत्वाद्यौ शतशः
सड्यारदर्शनेऽपि वज्रमाणौ व्यभिचारोपलब्धेर्भूयोदर्शनेन कथं
व्याप्तिग्राह इति चेत् न । व्यभिचारज्ञानविरुद्धसङ्कृतसड्यारज्ञानस्य

व्याप्तिग्राहकत्वात् । व्यभियारज्ञानं निश्चयः शङ्का य । तद्विरुद्धः
 क्वचित्तर्कात्, क्वचित्स्वतः सिद्ध एव । धूमाञ्चोर्व्याप्तिग्राहे
 कार्यकारणभावामङ्गप्रसङ्गलक्षणास्तर्को व्यभियारशङ्कानिवर्तकः ।
 ननु सकलवह्निधूमयोरसन्निकर्षात्कथं व्याप्तिग्राह इति चेत् न ।
 वह्नित्वधूमत्ववृत्तसामान्यप्रत्यासत्त्यासकलवह्निधूमज्ञानसंभवात् ।
 तस्मादिति । लिङ्गपरामर्शादित्यर्थः ।

यत्तु स्वयं धूमादग्निमनुमाय परंप्रतिबोधयितुं पञ्चावयव वाक्यं
 प्रयुज्यते तत् परार्थानुमानम् । यथा पर्वतो वह्निमान्, धूमत्वात्,
 यो यो धूमवान् स वह्निमान् यथा मडानसः, तथा यायं,
 तस्मात्तथेति । अनेन प्रतिपादितात् लिङ्गात् परोऽप्यग्निं प्रतिपद्यते ।

दीपिका

परार्थानुमानमाह ——— यत्त्विति । यश्छन्दस्य ‘
 तत्परार्थानुमानम्’ इति तश्छन्देनावयवः ।
 पञ्चावयववाक्यमुदाहरति — यथेति ।

प्रतिज्ञा - हेतु - उदाहरण - उपनय - निगमनानि
 पञ्चावयवाः । पर्वतो वह्निमानिति प्रतिज्ञा । धूमत्वात् इति हेतुः । यो यो
 धूमवान् स वह्निमान् यथा मडानस इत्युदाहरणम् । तथा य अयमिति
 उपनयः । तस्मात्तथेति निगमनम् ॥ ८ ॥

दीपिका

अवयवस्वरूपमाह ——— प्रतिज्ञेति ॥ उदाहृतवाक्ये
 प्रतिज्ञाद्विभागमाह ——— पर्वतो वह्निमानिति ॥ साध्यवत्तया
 पक्षवचनं प्रतिज्ञा । पञ्चम्यन्तं लिङ्गप्रतिपादकं हेतुः ।
 व्याप्तिप्रतिपादकं उदाहरणम् । व्याप्तिविशिष्टलिङ्गप्रतिपादकं
 वचनमुपनयः । हेतुसाध्यवत्तया पक्षप्रतिपादकं वचनं निगमनम् ।
 अबाधितत्वादिकं निगमनप्रयोजनम् ।

स्वार्थानुमितिपरार्थानुमित्योः लिङ्गपरामर्श एव करणम् । तस्मात्
 लिङ्गपरामर्शोऽनुमानम् ॥ १० ॥

दीपिका

अनुमितिकरणमाह — स्वार्थेति । ननु
 व्याप्तिस्मृतिपक्षधर्मताज्ञानाभ्यामेव अनुमितिसंभवे

વિશિષ્ટપરામર્શઃ કિમર્થમ્ડગીકર્તવ્ય ઇતિ ચેત્ ન, ‘
 વહ્નિવ્યાધવાનયમ્” ઇતિ શાબ્દપરામર્શસ્થલે
 પરામર્શસ્થાવશ્યકતયા લાઘવેન સર્વત્ર પરામર્શસ્યૈવ કારણત્વાત્ ।
 લિડ્ગં ન કરણમ્, અતીતાદૌ વ્યભિચારાત્ । “વ્યાપારવત્વકારણં
 કરણમ્” ઇતિ મતે પરામર્શદ્વારા વ્યાપ્તિજ્ઞાનં કરણમ્ । તજ્જન્યત્વે
 સતિ તજ્જન્યજનકો વ્યાપારઃ । અનુમાનમુપસંહરતિ - તસ્માદિતિ ।
 લિડ્ગં ત્રિવિધમ્ । અન્વયવ્યતિરેકિ, કેવલાન્વયિ, કેવલવ્યતિરેકિ
 ચેતિ । અન્વયેન વ્યતિરેકેણ ચ વ્યાપ્તિમદન્વયવ્યતિરેકિ । યથા વહ્નૌ
 સાધ્યે ધૂમવત્ત્વમ્ । યત્ર ધૂમસ્તત્રાગ્નિયર્થા મહાનસ ઇત્યન્વયવ્યાપ્તિઃ ।
 યત્ર વહ્નિર્નાસ્તિ તત્ર ધૂમોડપિ નાસ્તિ યથા મહાહૃદ ઇતિ
 વ્યાપ્તિરેકવ્યાપ્તિઃ ॥ ૧૧ ॥

દીપિકા

લિડ્ગં વિભજતે — લિડ્ગમિતિ ॥ અન્વયવ્યતિરેકિણં લક્ષયતિ —
 અન્વયેનેતિ ॥ હેતુસાધ્યોર્વ્યાપ્તિરન્વયવ્યાપ્તિઃ,
 તદભાવયોર્વ્યાપ્તિર્યતિરેકવ્યાપ્તિઃ ।

અન્વયમાત્રવ્યાપ્તિકં કેવલાન્વયિ । યથા ઘટઃ અભિધેયઃ પ્રમેયત્વાત્
 પટવત્ । અત્ર પ્રમેયત્વાભિધેયત્વયોઃ વ્યતિરેકવ્યાપ્તિર્નાસ્તિ, સર્વસ્થાપિ
 પ્રમેયત્વાત્ અભિધેયત્વાચ્ચ ॥ ૧૨ ॥

દીપિકા

કેવલાન્વયિનો લક્ષણમાહ ——— અન્વયેતિ ॥ કેવલાન્વયિસાધ્યકં
 લિડ્ગં કેવલાન્વયિ । (વૃત્તિમત્) અત્યન્તાભાવાપ્રતિયોગિત્વં
 કેવલાન્વયિત્વમ્ । ઇશ્વરપ્રમાવિષયત્વં સર્વપદાભિધેયત્વં ચ
 સર્વત્રાસ્તીતિ વ્યતિરેકાભાવઃ ।

વ્યતિરેકમાત્રવ્યાપ્તિકં કેવલવ્યતિરેકિ, યથા પૃથિવીતરેભ્યો
 ભિદ્યતે ગન્ધવત્ત્વાત્ । યદિતરેભ્યો ન ભિદ્યતે ન તદ્ગન્ધવત્ યથા
 જલમ્ । ન ચેયં તથા । તસ્માત્ર તથેતિ । અત્ર યદ્ગન્ધવત્ તદિતરભિન્નમ્
 ઇત્યન્વયદૃષ્ટાન્તો નાસ્તિ, પૃથિવીમાત્રસ્ય પક્ષત્વાત્ ॥ ૧૩ ॥

દીપિકા

કેવલવ્યતિરેકિણો લક્ષણમાહ — વ્યતિરેકેતિ ।
 તદુદાહરતિ-યથેતિ । નન્વિતરભેદઃ પ્રસિદ્ધો વા ન વા । આદ્યે યત્ર

प्रसिद्धस्तत्र हेतुसत्त्वे अन्वयित्वम्, असत्त्वे असाधारण्यम् । द्वितीये
साध्यज्ञानाभावात्कथं तद्विशिष्टानुमितिः । विशेषज्ञानाभावे
विशिष्टज्ञानानुदयात्प्रतियोगिज्ञानाभावाद्द्वयतिरेकव्याप्तिज्ञानमपि न
स्यादिति चेत् न । जलादित्रयोदशान्योन्याभावानां त्रयोदशसु प्रत्येकं
प्रसिद्धानां मेलनं पृथिव्यां साध्यते । तत्र

त्रयोधत्वावच्छिन्नभेदात्मक -

साध्यस्यैकाधिकरणवृत्तित्वाभावात्त्रान्वयित्वासाधारण्ये ।

प्रत्येकाधिकरणप्रसिद्धया साध्यविशिष्टानुमितिः व्यतिरेकव्याप्तिनिर्घृणं
येति ।

सन्दिग्धसाध्यवान् पक्षः । यथा धूमवत्त्वे हेतौ पर्वतः ॥ १४ ॥

दीपिका

पक्षलक्षणमाह — सन्दिग्धेति ॥ ननु

श्रवणान्तरभावविमननस्थले अव्याप्तिः । तत्र वेदवाक्यैरात्मनो

निश्चित्वेन सन्देहाभावात् । किञ्च प्रत्यक्षेऽपि वह्नौ

यत्रेच्छयानुमितिस्तत्राव्याप्तिरिति चेत् न, उक्तपक्षताश्रयत्वस्य

पक्षलक्षणात्वात् ।

निश्चितसाध्यवान् सपक्षः, यथा तत्रैव मडानसम् ॥ १५ ॥

दीपिका

सपक्षलक्षणमाह — निश्चितेति ॥

निश्चितसाध्याऽभाववान् विपक्षः । यथा तत्रैव मडाद्भ्रुः ॥ १६ ॥

दीपिका

विपक्षलक्षणमाह — निश्चितेति ॥

सव्यभियारविरुद्धसत्प्रतिपक्षासिद्धभाषिताः पञ्च हेत्वाभासाः ॥ १७ ॥

दीपिका

अवं सद्भूतून्निर्गुण्य असद्भूतून्निर्गुण्यत्वं विभजते —

सव्यभियारेति ॥ अनुमितिप्रतिबन्धक्यथार्थज्ञानविषयत्वं

हेत्वाभासत्वम् ।

सव्यभियारः अनैकान्तिकः । स त्रिविधः

साधारणासाधारणानुपसंभारिभेदात् ॥ १८ ॥

दीपिका

सव्यभियारं विभजते — स त्रिविध एति ॥

तत्र साध्याभाववद्भूतिः साधारणः अनैकान्तिकः, यथा पर्वतो
वह्निमान् प्रमेयत्वात् एति । प्रमेयत्वस्य वह्नयभाववति ब्रूते विद्यमानत्वात् ॥ १८ ॥

दीपिका

साधारणं लक्षयति — तत्रेति ॥ उदाहरति — यथेति ॥

सर्वसपक्षविपक्षव्यावृत्तः पक्षमात्रवृत्तिः असाधारणः । यथा
शब्दो नित्यः शब्दत्वात् एति । शब्दत्वं हि सर्वेभ्यो
नित्येभ्योऽनित्येभ्यश्च व्यावृत्तं शब्दमात्रवृत्तिः ॥ २० ॥

दीपिका

असाधारणं लक्षयति — सर्वेति ॥

अन्यव्यतिरेकदृष्टान्तरहितोऽनुपसंभारी । यथा सर्वमनित्यं
प्रमेयत्वादिति । अत्र सर्वस्यापि पक्षत्वात् दृष्टान्तो नास्ति ॥ २१ ॥

दीपिका

अनुपसंभारिणो लक्षणमाह — अन्वयेति ॥

साध्याभावव्याप्तो हेतुर्विबुद्धः । यथा शब्दो नित्यः कृतकत्वादिति ।
कृतकत्वं हि नित्यत्वाभावेनाऽनित्यत्वेन व्याप्तम् ॥ २२ ॥

दीपिका

विबुद्धं लक्षयति — साध्येति ॥

यस्य साध्याभावसाधकं हेतुन्तरं विद्यते स सत्प्रतिपक्षः । यथा
शब्दो नित्यः श्रावणत्वात् शब्दत्ववत् । शब्दोऽनित्यः कार्यत्वात् घटवत् ॥ २३ ॥

दीपिका

सत्प्रतिपक्षं लक्षयति — यथेति ॥

असिद्धस्त्रिविधः — आश्रयासिद्धः, स्वरूपासिद्धो
व्याप्यत्वासिद्धश्चेति ॥ २४ ॥

दीपिका

असिद्धं विभजते — असिद्ध एति ॥

आश्रयासिद्धो यथा गगनारविन्दं सुरभि अरविन्दत्वात् सरोजारविन्दत् । अत्र

गगनारविन्दमाश्रयः स य नास्त्येव ॥ २५ ॥

दीपिका

आश्रयासिद्धमुदाहरति — गगनेति ॥

स्वरूपासिद्धो यथा शब्दो गुणश्चाक्षुषत्वात् । अत्र साक्षुषत्वं शब्दं
नास्ति शब्दस्य श्रावणत्वात् ॥ २६ ॥

दीपिका

स्वरूपासिद्धमुदाहरति — यथेति ॥

सोपाधिको हेतुः व्याप्यत्वासिद्धः । साध्यव्यापकत्वे सति साधनाव्यापकत्वं
उपाधिः । साध्यसमानाधिकरणात्यन्ताभावाप्रतियोगित्वं साध्यव्यापकत्वम् ।
साधनवन्निष्ठात्यन्ताभावप्रतियोगित्वं साधनाव्यापकत्वम् । पर्वतो
धूमवान्वह्निमत्वादित्यत्र आर्द्र-धनसंयोग उपाधिः । तथाहि । यत्र
धूमस्तत्रार्द्र-धनसंयोग इति साध्यव्यापकता । यत्र
वह्निस्तत्रार्द्र-धनसंयोगो नास्ति अयोगोलके आर्द्र-धनसंयोगाभावादिति
साधनाव्यापकता । अत्र साध्यव्यापकत्वे सति
साधनाव्यापकत्वादार्द्र-धनसंयोग उपाधिः । सोपाधिकत्वात् वह्निमत्वं
व्याप्यत्वासिद्धम् ॥ २७ ॥

दीपिका

व्याप्यत्वासिद्धस्य लक्षणमाह — सोपाधिक इति ॥ उपाधेर्लक्षणमाह
— साध्येति ॥ उपादिश्चतुर्विधः डेवलसाध्यव्यापकः,
पक्षधर्मावच्छिन्नसाध्यव्यापकः,
साधनावच्छिन्नसाध्यव्यापकः,
उदासीनधर्मावच्छिन्नसाध्यव्यापकश्चेति । आद्यः आर्द्र-धनसंयोगः ।
द्वितीयो यथा वायुः प्रत्यक्षः प्रत्यक्षस्पर्शाश्रयत्वात् इत्यत्र
अडिर्द्रव्यत्वावच्छिन्नप्रत्यक्षत्वव्यापकमुद्भूतरूपवत्त्वम् । तृतीयो
यथा — प्रागभावो विनाशी जन्यत्वादित्यत्र
जन्यत्वावच्छिन्नानित्यत्वव्यापकं भावत्वम् । चतुर्थो यथा —
प्रागभावो विनाशी प्रमेयत्वात् इत्यत्र जन्यत्वावच्छिन्नानित्यत्वव्यापकं
भावत्वम् ।

यस्य साध्याभावः प्रमाणान्तरेण निश्चितः स बाधितः । यथा
वह्निरनुष्णो द्रव्यत्वात् जलवत् । अत्रानुष्णत्वं साध्यं तदभाव उष्णत्वं

સ્પર્શનપ્રત્યક્ષેણ ગુહ્યાત ઇતિ બાધિતત્વમ્ ॥ ૨૮ ॥

દીપિકા

બાધિતસ્ય લક્ષણમાહ — ચસ્યેતિ ॥ અત્ર બાધસ્ય
ગ્રાહ્યાભાવનિશ્ચયત્વેન, સત્પ્રતિપક્ષસ્ય વિરોધિજ્ઞાનસામગ્રીત્વેન
સાક્ષાદનુમિતિપ્રતિબન્ધકત્વમ્ । ઇતરેષાં તુ પરામર્શપ્રતિબન્ધકત્વમ્ ।
તત્રાપિ સાધારણસ્યાવ્યભિચારાભાવરૂપતયા, વિરૂઢ્ઢસ્ય
સમાનાધિકરણ્યાભાવતયા વ્યાપ્યત્વાસિદ્ધસ્ય વિશિષ્ટવ્યાખ્યભાવતયા,
અસાધારણનુપસંહારિણોઃ વ્યાપ્તિસંશયાધાયકત્વેન
વ્યાપ્તિજ્ઞાનપ્રતિબન્ધકત્વમ્, આશ્રયાસિદ્ધિસ્વરૂપાસિદ્ધયોઃ
પક્ષધર્મતાજ્ઞાનપ્રતિબન્ધકત્વમ્ । ઉપાધિસ્તુ વ્યભિચારજ્ઞાનદ્વારા
વ્યાપ્તિજ્ઞાનપ્રતિબન્ધકઃ । સિદ્ધસાધનં તુ પક્ષતાવિઘટકતયા
આશ્રયાસિદ્ધવાન્તર્ભવતીતિ પ્રાગ્ચઃ । નિગ્રહસ્થાનાન્તરમિતિ નવીનાઃ ॥

અથ ષષ્ઠોઽધ્યાય ।

ઉપમિતિકરણમુપમાનમ્ । સંજ્ઞાસંજ્ઞિસમ્બન્ધજ્ઞાનમુપમિતિઃ । તત્કરણં
સાદૃશ્યજ્ઞાનમ્ । અતિદેશવાક્યાર્થસ્મરણમવાન્તર વ્યાપારઃ । તથા હિ
કશ્ચિદ્ગવયશબ્દાર્થમજાનન્ કુતિશ્ચિત્ આરણ્યકપુરુષાદ્ગોસદૃશો
ગવય ઇતિ શ્રુત્વા વનં ગતો વાક્યાર્થ સ્મરન્ ગોસદૃશં પિણ્ડં
પશ્યતિ । તદન્તરમસૌ ગવયશબ્દવાચ્ય ઇત્યુપમિતિરૂત્પદ્યતે ॥ ૧ ॥

દીપિકા

ઉપમાનં લક્ષયતિ — ઉપમિતિકરણમિતિ ॥

અથ સપ્તમોઽધ્યાય ।

આમવાક્યં શબ્દઃ । આમસ્તુ, ચથાર્થવક્તા । વાક્યં પદસમૂહઃ । યથા
ગામાનયેતિ । શક્તં પદમ્ । અસ્માત્પદાત્ અયમર્થો બોઢ્ઢવ્ય ઇતીશ્વરસંકેતઃ
શક્તિઃ ॥ ૧ ॥

દીપિકા

શબ્દં લક્ષયતિ — આમેતિ ॥ આમં લક્ષયતિ — આમસ્તિવતિ ॥

वाक्यलक्षणमाह — वाक्यमिति ॥ पदलक्षणमाह — शक्तिमिति ॥

अर्थस्मृत्यनुकूलपदपदार्थसंबन्धः शक्तिः । सा य पदार्थान्तरमिति
मीमांसकाः । तन्निरासार्थमाह — अस्मादिति ॥ उित्यादीनामिव
घटादीनामपि संकेत एव शक्तिः न तु पदार्थान्तरमित्यर्थः । ननु
गवादिपदानां जातावेव शक्तिः, विशेषणतया जातेः
प्रथमभुपस्थित्वात् । व्यक्तिवाभास्तु आक्षेपादिति केचित् । तत् न,
गामान्येत्यादौ वृद्धव्यवहारेण सर्वत्रानयनादेर्व्यक्तावेव
संभवेन, जातिविशिष्टव्यक्तावेव शक्तिकल्पनात् । शक्तिग्रहश्च
वृद्धव्यवहारेण । व्युत्पित्सुर्बालो 'गामानय'
ऽत्युत्तमवृद्धवाक्यश्रवणान्तरे मध्यमवृद्धस्य
प्रवृत्तिमुपलभ्य गवानयनं य दृष्ट्वा
मध्यमवृद्धप्रवृत्तिजनकज्ञानस्यान्वयव्यतिरेकाभ्यां वाक्तजन्यत्वं
निश्चित्य 'अश्वमानय गां भधान' इति वाक्यान्तरे आवापोद्वापाभ्यां
गोपदस्य गोत्वविशिष्टे शक्तिः, अश्वपदस्य अश्वत्वविशिष्टे
शक्तिरिति व्युत्पद्यते । ननु सर्वत्र कार्यपरत्वाद्भयवहारस्य
कार्यपरवाक्य एव व्युत्पत्तिर्न सिद्धपर इति चेत् न । “काश्यां
त्रिभुवन्तिलको भूपतिरास्ते” इत्यादौ सिद्धेऽपि व्यवहारात्, ‘
विकसितपद्मे मधुकरस्तिष्ठति” इत्यादौ
प्रसिद्धपदसमन्वित्यवहारात्सिद्धेऽपि मधुकरादिव्युत्पत्तिदर्शनाच्च ।
लक्षणापि शब्दवृत्तिः । शक्यसंबन्धो लक्षणा । गङ्गायां घोष
ऽत्यत्र गङ्गापदवाच्यप्रवाहसंबन्धादेव तीरोपस्थितौ तीरेऽपि
शक्तिर्न कल्प्यते । सैधवादौ लवणाश्रयोः
परस्परसंबन्धाभावान्नाशाक्तिकल्पनम् । लक्षणा त्रिविधा —
जडल्लक्षणा, अजडल्लक्षणा, जडजडल्लक्षणा चेति । यत्र
वाच्यार्थस्यान्वयाभावः तत्र जडल्लक्षणा । यथा मञ्चाः ङोशन्तीति ।
यत्र वाच्यार्थस्याप्यन्वयः, तत्र अजडदिति । यथा छत्रिणो
गच्छन्तीति । यत्र वाच्यैकदेशत्यागेन ऐकदेशान्वयः, तत्र
जडजडदिति । यथा तत्त्वमसीति । गौण्यपि लक्षणैव
लक्ष्यमाह गणुणसंबन्धस्वरूपा यथा अग्निर्माणवक इति । व्यञ्चनापि
शक्तिर्लक्षणान्तर्भूता, शब्दशक्तिमूला अर्थशक्तिमूला य ।
अनुमानादिना अन्यथासिद्धा । तात्पर्यानुपपत्तिर्लक्षणाभीजम् ।

तत्प्रीतीतीच्छयोश्चरितत्वं तात्पर्यम् । तात्पर्यज्ञानञ्च
 वाक्यार्थज्ञाने छेत्तुः नानार्थानुरोधत् । प्रकरणादिकं तात्पर्यग्राहकम् ।
 द्वारमित्यादौ पिधेडीति शब्दाध्याहारः । ननु
 अर्थज्ञानार्थत्वाच्छब्दस्यार्थमविज्ञाय
 शब्दाध्याहारासंभवाद्यथाध्याहार एव युक्त इति चेत् न ।
 पदविशेषजन्यपदार्थोपस्थितेः शाब्दज्ञाने छेत्तुत्वात् । अन्यथा ‘
 घटः कर्मत्वमानयं कृतिः’ इत्यत्रापि शाब्दज्ञानप्रसङ्गात् ।
 पुङ्गुजटिपदेषु योगरुद्धिः । अवयवशक्तिर्योगः । समुदायशक्ती रुद्धिः ।
 नियतपद्मत्वादिज्ञानार्थं समुदायशक्तिः । अन्यथा कुमुदेऽपि
 प्रयोगप्रसङ्गात् । “छतरान्विते शक्तिः” इति प्राभाकराः । अन्वयस्य
 वाक्यार्थतया भानसम्भवादन्यथांशेऽपि शक्तिर्न कल्पनीया इति
 गौतमीयाः ।

आकांक्षा योग्यता संनिधिश्च वाक्यार्थज्ञानछेत्तुः पदस्य
 पदान्तरव्यतिरेकप्रयुक्तान्वयाननुभावकत्वम् आकांक्षा । अर्थाभाधो
 योग्यता । पदानामविलम्बेनोच्यारणं संनिधिः ॥ २ ॥

दीपिका

आकांक्षेति ॥ आकाङ्क्षादिज्ञानमित्यर्थः । अन्यथा
 आकांक्षादिभ्रमाच्छाब्दभ्रमो न स्यात् । आकाङ्क्षां लक्षयति —
 पदस्येति ॥ योग्यतालक्षणमाह — अर्थेति ॥ संनिधिलक्षणमाह
 — पदानामिति । अविलम्बेन पदार्थोपस्थितिः संनिधिः । उच्यारणं तु
 तदुपयोगितयोजकम् ।

आकांक्षादिरुद्धितं वाक्यप्रमाणम् । यथा गौरश्चः पुरुषो हस्तीति न
 प्रमाणमाकांक्षामिविरुद्धात् । अग्निना सिञ्चेदिति न प्रमाणं योग्यताविरुद्धात् ।
 प्रदरे प्रदरेऽसङ्ख्यारितानि गामानयेत्यादिपदानि न प्रमाणं
 सांनिध्याभावात् ॥ ३ ॥

दीपिका

गौरश्च इति ॥ घटकर्मत्वमित्याद्यनाकांक्षोदाहरणं द्रष्टव्यम् ।
 वाक्यं द्विविधम् । वैदिकं लौकिकं च । वैदिकमीश्वरोक्तत्वात्सर्वमेव
 प्रमाणम् । लौकिकं त्वामोक्तं प्रमाणम् । अन्यदप्रमाणम् ॥ ४ ॥

दीपिका

वाङ्मयं विभजते — वाङ्मयमिति ॥ वैदिकस्य विशेषमाह —
 वैदिकमीश्वरोक्तत्वादिति ॥ ननु वेदस्यानादित्वात्तथमीश्वरोक्तत्वमिति चेत्
 न । “वेदः पौरुषेयः वाङ्मयसमूहत्वात् भारतादिवत्” इत्यनुमानेन
 पौरुषेयत्वसिद्धेः । न च स्मर्यमाणकर्तृकत्वमुपाधिः,
 गौतमादिभिः शिष्यापरम्परया वेदेऽपि सकर्तृकत्वस्मरणेन
 साधनव्यापकत्वात् । “तस्मात्तेपानात्त्रयो वेदा अजायन्त” इति
 श्रुतेश्च । ननु वार्णा नित्याः, स अेवायं गकार इति प्रत्यभिज्ञाभवात् ।
 तथा य कथं वेदस्यानित्यत्वमिति चेत् न, “उत्पन्नो गकारो
 विनिष्टो गकार ’ इत्यादिप्रतीत्या वार्णानामनित्यत्वात्, “सोऽयं
 गकार ’ इति प्रत्यभिज्ञायाः “सीयं दीपज्वाला ’
 इतिवत्साजात्यावलम्बनत्वात्, वार्णानां
 नित्यत्वेऽप्यानुपूर्वाविशिष्टवाङ्मयस्यानित्यत्वाच्च । तस्मादीश्वरोक्ता वेदाः ।
 मन्वादिस्मृतीनामाचाराणां च वेदमूलकतया प्रमाण्यम् ।
 स्मृतिमूलवाङ्मयानामिदानीमनध्ययनात्तन्मूलभूता काश्चिच्छारवोत्सन्नेति
 कल्प्यते । ननु पठ्यमानवेदवाङ्मयोत्सादनस्य कल्पयितुमशक्यतया
 विप्रकीर्णवाद्यस्यायुक्तत्वान्नित्यानुमेयो वेदो मूलमिति चेत् न, तथा सति
 कदापि वार्णानामानुपूर्वीज्ञानासंभवेन बोधकत्वास/न्भवात् ।
 वाङ्मयार्थज्ञानं शाब्दज्ञानम् । तत्कारणं शब्दः ॥ ५ ॥

दीपिका

ननु अेतानि पदानि स्मारितार्थसंसर्गवन्ति आकांक्षादिमत्यदकदम्बकत्वात्
 मद्वाङ्मयवत् इत्यनुमानादेव संसर्गज्ञासंभवाच्छब्दो न
 प्रमाणात्तरमिति चेन्न । अनुमित्यपेक्षया विलक्षणस्य शाब्दज्ञानस्य
 “शाब्दात्प्रत्येभि” इत्यनुव्यवसायसाक्षिकस्य सर्वसंमतत्वात् ।
 न-वर्थापत्तिरपि प्रमाणात्तरमस्ति “पीनो देवदत्तो दिवा न भुङ्क्ते
 ’ इति दृष्टे श्रुते वा पीनत्वान्यथानुपपत्त्या
 रात्रिभोजनमर्थापत्त्या कल्प्यत इति चेन्न । “देवदत्तो रात्रौ
 भुङ्क्ते दिवाऽभुञ्जानत्वे सति पीनत्वात्” इत्यनुमानेनैव
 रात्रिभोजनस्य सिद्धत्वात् । शते पञ्चाशदिति सम्भवोऽप्यनुमानमेव ।
 “छल वटे यक्षस्तिष्ठति” इत्यैतिह्यमपि
 अज्ञातम्वक्तृकशब्द एव । येऽपि शब्दानुमानद्वारा व्यवहारेतेतुरिति
 न प्रमाणात्तरम् । तस्मात्प्रत्यक्षानुमानोपमानशब्दाश्चत्वार्येव प्रमाणाणि ॥

અથ અષ્ટમોઽધ્યાય । NaiyAyikA theory on epistemology

જ્ઞાનાનાં તદ્દતિ તત્પ્રકારકત્વં સ્વતોગ્રાહ્યં પરતો વેતિ વિચાર્યતે ।

તત્ર વિપ્રતિપત્તિઃ — જ્ઞાનપ્રામાણ્યં

તદપ્રામાણ્યાગ્રાહકયાવજ્ઞાનગ્રાહકસામગ્રીગ્રાહ્યં ન વા ઇતિ । અત્ર

વિધિકોટિઃ સ્વતસ્ત્વમ્ । નિષેધકોટિઃ પરતસ્ત્વમ્ । અનુમાનાદિગ્રાહ્યત્વેન

સિદ્ધસાધનવારણાય યાવદિતિ ।” ઇદં જ્ઞાનમપ્રમા “ઇતિ જ્ઞાનેન

પ્રામાણ્યાગ્રાહાદ્ધાધવારણાય — અપ્રામાણ્યાગ્રાહકેતિ ॥

ઇદં જ્ઞાનમપ્રમા ઇત્યનુવ્યવસાયનિષ્ઠપ્રામાણ્યગ્રાહકસ્યાપિ

અપ્રામાણ્યાગ્રાહકત્વાભાવાત્સ્વતસ્ત્વં ન સ્યાદતસ્તદિતિ ।

તસ્મિન્-ગ્રાહ્યપ્રામાણ્યાશ્રયેઽપ્રામાણ્યાગ્રાહિકેત્યર્થઃ । ઉદાહૃતસ્થલે

વ્યવસાયપ્રામાણ્યગ્રાહકસ્યાપ્યનુવ્યવસાયે તદ્ગ્રાહકત્વાત્સ્વતસ્ત્વસિદ્ધિઃ ।

નનુ સ્વત એવ પ્રામાણ્યં ગૃહ્યતે, “ઘટમહં જાનામિ ’

ઇત્યનુવ્યવસાયેન ઘટઘટત્વયોરિવ તત્સંબન્ધસ્યાપિ વિષયીકરણાત્

વ્યવસાયરૂપ પ્રત્યાસત્તેસ્તુલ્યત્વાત્ । પુરોવર્તિનિ પ્રકારસંબન્ધસ્યૈવ

પ્રમાત્વપદાર્થત્વાદિતિ ચેત્ ન । સ્વતઃપ્રામાણ્યગ્રહે “જલજ્ઞાનં પ્રમા

ન વા” ઇત્યનભ્યાસદશાયાં પ્રમાત્વસંશયો ન સ્યાત્ । અનુવ્યવસાયેન

પ્રામાણ્યસ્ય નિશ્ચિતત્વાત્ । તસ્માત્સ્વતોગ્રાહ્યત્વાભાવાત્પરતો ગ્રાહ્યત્વમેવ ।

તથાહિ । પ્રથમં જલજ્ઞાનાન્તરં પ્રવૃત્તૌ સત્યાં જલલાભે સતિ

પૂર્વોત્પન્નં જલજ્ઞાનં પ્રમા સફલપ્રવૃત્તિજનકત્વાત્ યત્રૈવં

તત્રૈવં યથા અપ્રમા ઇતિ વ્યતિરેકિણા પ્રમાત્વં નિશ્ચીયતે ।

દ્વિતીયાદિજ્ઞાનેષુ પૂર્વજ્ઞાનદૃષ્ટાન્તેન

તત્સજાતીયત્વવિડ્ગેનાન્વયવ્યતિરેકિણાપિ ગૃહ્યતે । પ્રમાયા

ગુણજન્યત્વમુત્પત્તૌ પરતસ્ત્વમ્ । પ્રમાસાધારણકારણં ગુણઃ,

અપ્રમાસાધારણકારણં દોષઃ । તત્ર પ્રત્યક્ષે

વિશેષણવદ્વિશેષ્યસંનિકર્ષો ગુણઃ । અનુમિતૌ વ્યાપકવતિ

વ્યાપ્યજ્ઞાનમ્ । ઉપમિતૌ યથાર્થસાદૃશ્યજ્ઞાનમ્ । શાબ્દજ્ઞાને

યથાર્થયોગ્યતાજ્ઞાનમ્ । ઇત્યાદ્યૂહનીયમ્ । પુરોવર્તિનિ

પ્રકારાભાવસ્યાનુવ્યવસાયેનાનુપસ્થિતત્વાદપ્રમાત્વં પરત એવ ગૃહ્યતે ।

પિત્તાદિદોષજન્યત્વમુત્પત્તૌ પરતસ્ત્વમ્ । નનુ સર્વેષાં જ્ઞાનાનાં

યથાર્થત્વાદયથાર્થજ્ઞાનમેવ નાસ્તીતિ । ન ચ “શુક્તાવિદં રજતમ્”

एति ज्ञानात्प्रवृत्तिदर्शनादन्यथाभ्यातिसिद्धिरिति वाच्यम् ।
रजतस्मृतिपुरोवर्तिज्ञानाभ्यामेव प्रवृत्तिसंभवात् ।
स्वतन्त्रोपस्थितेष्टमेदाग्रहस्यैव सर्वत्र प्रवर्तकत्वेन “नेदं
रजतम्” एत्याद्यै अतिप्रसङ्गाभावादिति चेत् न । सत्यरजस्थले
पुरोवर्तिविशेष्यकरजतत्वप्रकारकज्ञानस्य बाधवेन
प्रवृत्तिजनकतया शुक्तावपि रजतार्थे प्रवृत्तिजनकत्वेन
विशिष्टज्ञानस्यैव कल्पनात् ।

Encoded by Ashish Chandra ashish_chandr70@hotmail.com

The author of Tarka Sangraha, along with its Dipika is
Annambhatta . This is a very well known work and most Vedantins
today consider it as the stepping stone to understand the
Nyaya-Vaisheshika, systems of logic.

—
Tarka Sangraha 1-8
pdf was typeset on March 24, 2024
—

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

